

Also available at <http://amc-journal.eu>

ISSN 1855-3966 (printed edn.), ISSN 1855-3974 (electronic edn.)

Ars Mathematica Contemporanea Volume 2, Issue 2, Year 2009, Pages 207-215

A partial generalization of the Livingstone–Wagner Theorem

Yasuhiro Nakashima

Abstract

For a transitive permutation group G on a finite set Ω , the Livingstone–Wagner Theorem states that if G is k -homogeneous and $2 \leq k \leq |\Omega|/2$, then G is $(k-1)$ -transitive. We conjecture that the number of G -orbits on k -subsets of Ω is greater than or equal to the number of G -orbits on ordered $(k-1)$ -tuples of Ω , if $|\Omega|$ is sufficiently large. For the simplest case $k=3$, we verify this conjecture by establishing a result on edge-colorings of complete digraphs.

Keywords: Groups, transitivity, orbits.

Math. Subj. Class.: 20B20, 20B35

Math Sci Net: [20B20 \(20B35\)](#)

Delna poslošitev Livingstone–Wagnerjevega izreka

Povzetek

Livingstone–Wagnerjev izrek o tranzitivni permutacijski grupi G na končni množici Ω pove naslednje: če je G k -homogena in je $2 \leq k \leq |\Omega|/2$, potem je G $(k-1)$ -tranzitivna. Postavimo domnevo, da je število G -orbit k -podmnožic množice Ω večje ali enako številu G -orbit urejenih $(k-1)$ -teric množice Ω , če je $|\Omega|$ dovolj velik. Za najpreprostejši primer $k = 3$ preverimo to hipotezo s pomočjo rezultata o barvanjih povezav polnih digrafov.

Ključne besede: Grupe, tranzitivnost, orbite.